

צו הרחבה בענף האפיה 1971

צו הרחבה בענף האפיה¹ לפי חוק הסכמים קיבוציים, תשי"ז-1957

בתוקף סמכותי לפי סעיף 25 לחוק הסכמים קיבוציים, תשי"ז-1957, אני מצווה כי תחולתן של הוראות ההסכם הקיבוצי הכללי שבין ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ-ישראל ההסתדרות פועלי המזון, לבין ארגוני בעלי המאפיות בארץ שנחתם ביום כ"ה באדר ב' תש"ל (2 באפריל 1970) ונרשם בפנקס ההסכמים הקיבוציים לפי מספר 7028/70, כמפורט בתוספת, תורחב, וכי ההוראות האמורות יחולו על כל העובדים והמעבידים במאפיות בישראל, למעט העובדים שתנאי עבודתם הוסדרו או יוסדרו בהסכמים קיבוציים ומעבידיהם, ובלבד שהוראות סעיף 15 להסכם הקיבוצי יחולו רק לגבי עובדים חברי קופת חולים של ההסתדרות הכללית ומעבידיהם.

התוספת

ההוראות המורחבות

מספר הסעיף

בהסכם הקיבוצי

- 5. תקופת הנסיון:**
- (א) כל פועל חדש נחשב כפועל בנסיון במשך החדשיים הראשונים מיום כניסתו לעבודה.
- (ב) בהסכמת ועד הפועלים והנהלת המאפיה אפשר להאריך את תקופת הנסיון של הפועל, אולם לא יותר מאשר לחדשיים נוספים.
- (ג) נשאר הפועל לעבוד לאחר תקופת הנסיון כנ"ל, ייחשב כפועל קבוע וייהנה מכל הזכויות הנובעות מהסכם זה מיום היכנסו לעבודה.
- (ד) סעיף זה לא יחול על פועלים המועסקים בעבודה זמנית.
- 6. שעות עבודה רגילות:**
- (א) יום עבודה רגיל הוא 8 שעות פרט לערבי שבתות וחגים בהם יעבדו 7 שעות בתשלום של 8 שעות. בערב ראש השנה ובערב יום הכיפורים יעבדו 6 שעות בתשלום של 8 שעות.
- 7. שעות נוספות ועבודה לילה:**
- (ב) בעד עבודה בשעות לילה בין השעות 10 בערב עד 6 בבוקר – כולל הכנה שהותרה מכוח החוק, יקבלו הפועלים תוספת שכר של 50% מהשכר הכולל.
- 8. תעריפי שכר העבודה יהיו כמפורט בנספח.**
- 9. בנוסף על השכר האמור בסעיף 8 ובנספח תשלום לפועלים תוספת יוקר לפי ההסכם בין התאחדות בעלי התעשייה בישראל לבין ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל.**

13. השתתפות בהוצאות הבראה:

צו תשל"ד-1973

¹ פורסם י"פ תשל"א מס' 1703 מיום 18.2.1971 עמ' 1148.

תוקן י"פ תשל"ד מס' 1976 מיום 30.12.1973 עמ' 537 – צו תשל"ד-1973.

י"פ תשל"ה מס' 2075 מיום 16.12.1974 עמ' 683 – צו תשל"ה-1974.

י"פ תשל"ח מס' 2406 מיום 22.1.1978 עמ' 975 – צו תשל"ח-1978.

י"פ תשמ"ד מס' 2969 מיום 17.10.1983 עמ' 173 – צו תשמ"ד-1983.

- (א) המעבידים ישתתפו בהוצאות ההבראה של פועליהם הקבועים בשיעור של 9 ימי הבראה לשנה, לפי תעריפי קופת-חולים או משקי עובדים.
הפועלים יקבלו 10 ימי הבראה החל מהשנה השמינית.
- (ב) השתתפות המפעל כנ"ל מותנית ביציאת הפועל להבראה, שתוכח ע"י תעודה מתאימה.
- (ג) פועל שלא יצא להבראה מסיבה סבירה, תישמר לו הזכות לקבל ההשתתפות של המעביד בשנה הבאה; זכות הצבירה ניתנת לשנתיים בלבד.

14. דמי חגים:

- (א) המעבידים ישלמו לפועליהם בעד 17 ימי חג לשנה, כדלקמן: 7 ימי פסח ועוד 2 ימי צמודים לתשלום פסח, יום שבועות, 2 ימי ראש השנה ויום נוסף צמוד לתשלום זה, יום הכיפורים, 2 ימי סוכות ויום העצמאות.

15. מס מקביל:

- בעלי המאפיות ישלמו לקופת-חולים הכללית מס מקביל בשיעור 2.7% משכרם הכולל של העובדים במאפיות שלא יעלה על 47 שעות לשבוע לרבות בעד הפועלים הזמניים.

16. ביטוח מחלה:

- כדי להבטיח לפועלים, חברי קופת חולים, דמי מחלה מתאימים במקרה מחלה, ישלמו המעבידים לקופת-חולים של ההסתדרות הכללית 2½% משכר העבודה הכולל של העובדים שלא יעלה על 47 שעות לשבוע. הפועלים יקבלו את דמי המחלה מקופת חולים בהתאם לתקנונה.

18. זכויות סוציאליות לפועלים זמניים:

- (א) למען הבטח זכויות סוציאליות לפועלים זמניים, יפרישו בעלי המאפיות ל"מבטחים" בע"מ מדי חודש בחדשו 18% משכרו הכולל של הפועל, החל מהיום הראשון לעבודתו. התשלומים הנ"ל לא יחולו על תוספות השכר המשתלמות בעד שעות נוספות ועבודות לילה.
- (ג) המעביד ינכה משכרו הכולל של הפועל הזמני ½% לקרן הבראה.
- (ד) ה-18% הם:

חופשה שנתית	- 4.5%
דמי חגים	- 4.5%
פיצויים	- 4%
ביטוח מחלה	- 2.5%
ביטוח תאונות נוסף	- 1%
הבראה	- 1.5%
ס"ה	18%

19. צו תשל"ד-1973 בגדי עבודה:

- פועלים יקבלו ממעבידם אחת לשנה: 2 זוגות נעליים, 4 חולצות, 4 זוגות מכנסיים, 4 סיגורים ו-4 כובעים; מובילי הלחם יקבלו מגפי גומי ומעילי גשם לחדשי החורף, שהם רכוש המפעל ויימצאו במחסנו.

20. ביטוח למקרה תאונה בעבודה:

- במקרה של תאונה בעבודה, ישלים המעביד לדמי הפגיעה שהעובד יקבל מהמוסד לביטוח לאומי עד 80% משכר עבודתו הכולל של הנפגע מהיום הראשון של התאונה.

22. פיצויי פיטורים:

- (א) (1) העובד במאפיה 10 עד 15 שנה יקבל פיצויים בשיעור של 3 שבועות (18 ימי עבודה) בעד כל שנת עבודה מהשנה ה-11 ובאופן יחסי לחלקי השנה.

(2) העובד במאפיה 15 שנה ומעלה, יקבל פיצויים בשיעור של 4 שבועות (24 ימי עבודה) בעד כל שנת עבודה מהשנה ה-16 ובאופן יחסי לחלקי השנה.	צו תשל"ד-1973
(ב) חישוב הפיצויים ייעשה החל מינואר 1951, לפי השכר האחרון. בעד התקופה שלפני התאריך הנ"ל יקבל המפוטר פיצויים לפי שכר יסודי ממוצע ותוספת יוקר הנהוגה בזמן הפיטורין; הבסיס לחישוב השכר היסודי הממוצע יהיה שנת 1941 עד 1 בינואר 1951.	
(ג) בכל המקרים המפורטים בחוק ישולמו פיצויים בהתאם לאמור לעיל. לגבי התקופה מ-1.1.1972 ישולמו פיצויי פיטורים כדלקמן: עובד במאפיה עד 5 שנים יקבל 12 ימי-עבודה בעד כל שנת עבודה.	
עבד במקום עבודה מ-5 שנים ויום אחד עד 10 שנים – יקבל 18 ימי עבודה בעד כל שנת עבודה, פועל שעובד במאפיה מ-10 שנים ואילך – יקבל 24 ימי עבודה בעד כל שנת עבודה במאפיה. אחרי 10 שנות עבודה במפעל יקבלו העובדים 26 ימי פיצויים.	צו תשל"ח-1978
24. השתתפות בהוצאות נסיעה: העובדים יקבלו מבעלי המאפיות 100% בעד נסיעות לעבודה וממנה, וזה בתעריף של תחבורה ציבורית (אוטובוס). התשלום הנ"ל ישולם רק לפועלים שהמרחק למאפיה מצריך נסיעה.	צו תשל"ד-1973
נספח (סעיף 8) (הושמט)	צו תשמ"ד-1983

יוסף אלמוגי
שר העבודה

ה' בשבט תשל"א (31 בינואר 1971)